SÛZ-I DIL ŞARKI

Bir zamanlar tifl iken olmuştum aşka müptelâ Ben nasıl sevdimse sevmişti beni ol dilrübâ Lâkin ol zâlim felek çok gördü mes'ûd günleri Çâr-nâçâr ayrılırken ağlamıştık bî-riyā Elli yıl var âteş-i hasretle yanmakta gönül N'eyledimse bir tesellî bulmadım âh bunca yıl Üstüne hiç koklamak ister miyim bir başka gül Ayrılırken ağlamıştık, inlemiştik bî-riyā

" b.T.: 28_2_1950"

(Güfte: Kendisi'nin)